

عنوان مقاله:

بررسی روشهای پایش و پهنه بندی خشکسالی هیدرولوژیکی: مطالعه موردی استان سیستان و بلوچستان

محل انتشار:

نهمین همایش ملی علوم و مهندسی آبخیزداری ایران (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مرجان سادات بنی طباء - کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

مسعود گودرزی - استادیار پژوهشکده حفاظت خاک و آبخیزداری کشور

خلاصه مقاله:

شناخت فرکانس وقوع خشکسالی های با شدت ها و تداومهای مختلف و پیش بینی به موقع آن جهت اعلام هشدار یکی از نیازهای اساسی پروژا های منابع آب می باشد از این رو لازم است پارامترهای مختلف خشکسالی از قبیل شدت تداوم و بزرگی خشکسالی در هر منطقه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته و احتمال وقوع خشکسالی در آینده تعیین شود تا براساس آن بتوان ریسک عدم تامین آب را در برنامه ریزیها مدنظر قرارداد پدیده خشکسالی به سه گروه عمده هواشناسی کشاورزی و هیدرولوژی تقسیم بندی می شود خشکسالیهای هیدرولوژیکی از جمله خشکسالیهایی هستند که بر اثر دوره های بلند مدت همراه با کاهش بارندگی پدید می آیند در این نوع خشکسالی ها سطح آبهای زیرزمینی حجم جریانهای سطحی و ذخایر برفی به شدت افت می نماید از اینرو پایش خشکسالیهای هیدرولوژیکی یکی از نیازهای اساسی مدیریت منابع آب در حوضه های آبخیز بویژه در بخش کشاورزی آبی بشمار می آید مطالعه این نوع خشکسالی به دلیل کمبود و یا کوتاه بودن داده های مورد نیاز کمتر مورد توجه قرار گرفته است اما در سالهای اخیر شاخص ها و روشهای جدیدی برای پایش خشکسالی هیدرولوژیکی در سطح جهان ارایه شده است شاخص هیدرولوژیکی پالمر PDHI از این جمله اند که در بسیاری از نقاط دنیا بویژه امریکا مورد استفاده قرار میگیرد در مقاله حاضر شاخصهای مختلف خشکسالی جهت پایش خشکسالی هیدرولوژیکی مورد بررسی و ارزیابی قرار میگیرند و شاخص مناسب انتخاب میگردد برای ای منظور با استفاده از سری زمانی جریان در مقیاسهای زمانی متفاوت و انتخاب استانه بحرانی تداوم و میزان کمبود جریان مورد بررسی قرار میگیرد

کلمات کلیدی:

خشکسالی هیدرولوژیکی، پایش، کمبود جریان / جریانهای حداقل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/246713>

